تماشاخانه

روایت معمولی از زندگی یک اسطوره

علی اکرمی

● «تو اون عکسا نه از خودش دفاع می‌کنه نه از نفت نه از ملت نه از هیچ چیز دیگه‌ای. اونجا خوابش می‌آد. مثل بچه آدم. مثل یه پیرمرد غیرتاریخی. مثل یه پیرمرد معمولی که می‌خواد سیگار بکشه. توی اون عکسا به تاریخ رکب زد. شد یه پیرمرد که درجه‌های یک نظامی و بالش براش فرق زیادی نمی‌کنن. نه اونقدر متنفره که روی درجه نظامی سرشو نداره، نه اونقدر حوصله داره که سرشو بگیره بالا و عکس با غرور بندازه.» صدای یک راوی که می‌خواهد در تئاتر «این نوبت از کسان» داستان مصدق را روایت کند، متن را می‌خواند، متنی که جابه‌جای نمایش با همین مضمون اما با کلماتی دیگر تکرار می‌شود، تئاتری که می‌خواهد یک چهره معمولی از «پیشوای نهضت‌ملی شدن صنعت نفت دکترمحمد مصدق» را نمایش دهد، اینکه توانسته یا نه را باید آخر تئاتر از مخاطبان پرسید اما آن چیزی که به چشم می‌آید این است که نویسنده نمایشنامه و کارگردان سعی کرده‌اند از مصدق اسطوره‌زدایی کنند اما باز هم مانند یک اسطوره با او برخورد کردند، تصویر او را نشان ندادند و حتی صدای او از تلفن شنیده نشد چیزی که عرضه می‌شود تصویر تلفنچی دفتر نخست‌وزیری بود و نقل‌قول‌هایی که از مصدق می‌شد همه جملات حکیمانه‌ای بود که اسطوره‌ها در لحظات حساس می‌گویند. ایثار ابومحبوب، نویسنده اثر در تمام متن به صراحت و فربهی تمام داد می‌زند که مصدق معمولی بود اما چیزی که حسین ذوقی، کارگردان روایت می‌کند مصدقی است که فقط قهرمان نیست اما اسطوره است، شاید هم شکست‌خورده اما هنوز پیش‌بینی‌اش که «تاریخ یه محاکمه بهش بدهکاره» صادقه، راوی جابه‌جای اثر می‌گوید که تاریخ رو اون عکس مصدق ساخت و می‌خواد بگه که تاریخ رو برنده‌ها هم نوشتند اما هنوز پیرمرد توش اون بالاهاست. حتی اسم نمایشنامه هم قضاوت تاریخی را به همراه دارد «این نوبت از کسان» که یک نمایش تک‌گو است، نمایش مونولوگی که دوسال قبل در جشنواره تئاترهای «مونولیو» نیز برگزیده شده بود اما ۲۴ماه طول کشید تا این نمایش مجوز اجرا در سالن‌های عمومی را بگیرد. اجرای مونولوگ نمایش یا بیان «اکسپرسیونیستی» آنچه در خلوت و تنهایی شخص می‌گذرد به صورت رایج مغشوش و درهم‌ریخته است، درهم‌ریختگی ناشی از هراس و عصبانیت بازیگر، هر چند که محمدرضا نجفی، بازیگر نقش خشنودیان، تلفنچی نخست‌وزیر حداقل در نیمه‌اول اجرا آنچنان به هم ریخته نیست که نیازی به صدای روایتگر داشته باشد اما صدای بم و گیرای محمد رضایی‌راد (نمایشنامه‌نویس و کارگردان تئاتر) در میانه صحنه‌ها به عریان‌ترین شکل ممکن تلاش در انتقال پیام نویسنده و کارگردان دارد. ۶۰سال بعد از ۲۸مرداد هنوز روایت اجماعی از آنچه که بر مصدق و یارانش گذشت وجود ندارد، خاطرات دکتر صدیقی و دیگران یا بیش‌ازحد خشک و رسمی هستند یا جانبدارانه و بعضا مغرضانه، تا آن حد که نمی‌توان به نویسنده به‌دلیل برخی برداشت‌های تاریخی‌اش خرده گرفت. ایده بدیع بازسازی شخصیت خشنودیان، تلفنچی دفتر مصدق که فقط یکی، دوبار در خاطرات دکتر صدیقی و دیگران به نام او اشاره شده و هیچ محقق تاریخی هم عکس و مشخصاتی از او در اختیار ندارد، دست کارگردان را برای انتخاب بازیگر این نقش بازگذاشته است، مختصر گریمی که کمی تداعی‌کننده آن دوران باشد و البته با لباسی که در خوشبینانه‌ترین حالت به سه دهه بعد از کودتا تعلق دارد. اما در «این نوبت از کسان» با تمام تلاش کارگردان کسی که معمولی نشان داده می‌شود، خشنودیان است، با بیماری کهنه و مشمئزکننده‌ای که حتی درمانش نیز از خود درد بدتر است. همین تلفنچی جوان است که از شنیدن صدای تیر به زیر میز می‌رود اما در همان حال سعی می‌کند در برابر برادر اوباشش چهره‌ای مقاوم و استوار داشته باشد. تاکید بر تضادهای شخصیتی خشنودیان از یبوست تا اسهال نیز به نوعی پررنگ کردن لحن وی در پاسخگویی به‌سران دولت تا پاسخگویی به برادر ناخلفش است. «این نوبت از کسان» شاید روایت تاریخی مستند و قابل‌اعتمادی نداشته باشد یا نتواند معمولی بودن شخصیت مصدق را به تماشاگران بباورانـد اما در یک هدف موفق است، مخاطب پس از پایان اثر ذهنش درگیر کودتاست، درگیر این سوال که چه کسی مقصر بود؟ چه کسی خیانت کرد؟ یا شاید به قول راوی «هیچ‌کس کمتر از بقیه خائن نبود. فقط بعضی از بقیه احمق‌تر بودن. همین...»

پیشنهاد

اثری مشترک از امیر و علی مینوسپهر

آلبوم «اشک شبانه» به زودی وارد بازار می‌شود

● **شرق:** آلبوم «اشک شبانه» اثر مشترک امیر و علی مینوسپهر، شامل هشت قطعه ارکسترال آماده و به‌زودی روانه بازار موسیقی کشور می‌شود. به گزارش خبرنگار ما خوانندگی این آلبوم را که به سبک ارکستر ملی - کلاسیک ایرانی و گلهاست، علی مینوسپهر و تنظیم آن را امیر مینوسپهر برعهده دارد. همچنین شعر و آهنگ دو قطعه با نام‌های اشک شبانه و امید جاودان از علی مینوسپهر است و در دو قطعه دیگر نیز از اشعار سیاوش کسرایی و هوشنگ ابتهاج استفاده شده است.

میکروفن

به مناسبت ۷۳سالگی رادیو

گوینده‌ای صدساله‌ام

اکبر منانی
گوینده قدیمی رادیو

از من خواستید که درباره رادیو و سالگردش بگویم. دارم فکر می‌کنم چطور می‌توانم درباره رادیو بگویم؟ این ۵۰سال از زندگی من است؛ پر از خاطرات رنگارنگ است. خاطراتی که در این سال‌ها کسی از من نپرسیده است. وقتی که از روزنامه «شرق» به من زنگ زدید و درباره حضور من در رادیو گفتید بسیار متعجب شدم؛ چون سال‌ها بود که کسی درباره رادیو از من سوالی نپرسیده بود. درحالی‌که شاید به جرات بتوانم بگویم که حتی در دنیا - نه‌تنها در ایران - کسی در رادیو به اندازه من فعالیت نداشته باشد. شاید برای نخستین‌بار دارم این را می‌گویم که از سال‌های بسیار دور و آن زمان‌هایی که رادیو بسیار جوان بود، فعالیتم را در آن شروع کردم. از سال ۴۰ وارد رادیو شدم. از سال ۴۲ رسمی شدم و در سال ۶۵ بازنشسته شدم؛ اما باز هم در کنار مرحوم نوذری، در «صبح جمعه با شما» بودم. ضمن اینکه در کار دوبله هم بودم و می‌نوشتم. اولین‌بار هم با برنامه «راه‌شب» که الان در تمام رادیوها شبیه آن را می‌سازند، کارم را شروع کردم. در همان روزهایی که این برنامه هم تازه متولد شده بود و ما جزو گروه پیشروی آن برنامه بودیم. در آن سال‌ها اسم برنامه، ۲۷هزار بود. بعدها گوینده خبر و گوینده برنامه بامدادی رادیو شدم. در سال‌های زیادی شاید یکی از شناخته‌شده‌ترین گوینده‌های خبر بودم و خبرهای مهمی را از رادیو خواندم. در اتاق خبر، سال‌ها دبیر خبر بودم. نمایشنامه‌های رادیویی، مشاعره، صبح جمعه با شما، نیمه شب، راه شب و... بخشی از کارهایی است که من در رادیو در آنها شرکت داشته‌ام. کار برایم مهم بود و دنبال این نبودم که شهرتی به‌دست بیاورم. افتخار می‌کنم که اولین کتاب گویندگی در ایران را من نوشتم؛ اما در همه این سال‌ها یک‌بار در این رادیو اسمی از من نیاوردند. درحالی‌که تا زمانی که منوچهر نوذری خدابیامرز زنده بود در برنامه صبح جمعه با شما بودم؛ اما می‌بینیم که در این سال‌ها کسانی که یک‌بار از کنار رادیو رد شدند هم مورد تشویق و تقدیر قرار گرفتند. اما ما هنرمندان قدیمی را که عمری را در رادیو گذاشتیم کسی نمی‌شناسد. بیشتر کسانی که در رادیو هستند شاگردان من هستند. گله‌ای ندارم، اما تعجبم از این است که پیر رادیو هستم و در حد خودم در دوران طلایی رادیو در آن زندگی کردم؛ اما کمتر کسی مرا می‌شناسد. همه سال‌هایی که در رادیو بودم خاطره است و اگر بخواهم بگویم باید ساعت‌ها بنشینیم و درباره‌اش صحبت کنیم. رادیو آن روزها هر لحظه‌اش یک خاطره تازه بود: نباید تپق می‌زدیم؛ اشتباه نمی‌کردیم و کلمات را درست می‌گفتیم. من عمرم را در رادیو گذاشته‌ام. چه شب تا صبح‌هایی در رادیو بودیم. یک‌بار در مراسمی آقای ضرغامی از من پرسید چند سال در رادیو بودید؟ گفتم صدسال. خندید و گفت: «مگر چندساله هستید؟» گفتم من ۵۰سال از شب تا صبح و از صبح تا شب در رادیو و تلویزیون بودم. خوابم پشت میکروفن بود. خدا رو شکر می‌کنم که هنوز روزنامه‌ها به یاد ما هستند و کسانی هستند که به یاد ما می‌افتند؛ اما باید برای رادیو تاسف خورد که از کسانی که روزی در آن بودند یادی نمی‌کند.

•اکبر منانی یکی از گوینده‌های قدیمی رادیو و دوبلور شناخته‌شده‌ای است که خیلی از ما شاید نام و چهره او را نشناسیم؛ اما صدای او را روی شخصیت «هرکول پوارو» با بازی «دیوید ساچت» به یاد داریم.

تابلوی «عشق» هنرمند ایرانی در حراج آثار بزرگان هنر جهان درخشید

شب طلایی احصایی در «ساتبیز» قطر

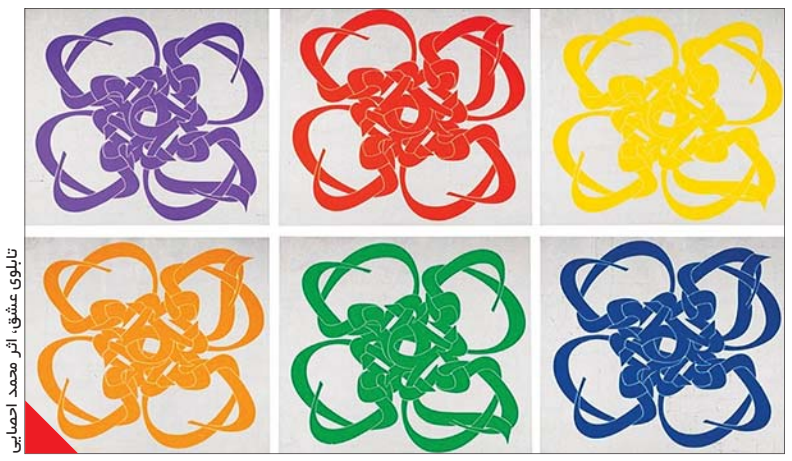

تابلوی عشق، اثر محمد احصایی

پرویز براتی: «دوحه» یک‌بار دیگر شاهد افتخاری تازه برای هنر ایران بود. حراج بین‌المللی هنر معاصر «ساتبیز» در حالی شامگاه دوشنبه ۲۲ آوریل (دوم اردیبهشت) در پایتخت «قطر» برپا شد که فروش ۶۳۰هزاردلاری دو اثر از محمد احصایی، هنرمند تحسین‌شده ایرانی بار دیگر نگاه‌ها را به هنر ایران جلب کرد. در این حراج دو تابلوی «عشق» و «الله» از احصایی جمعا به مبلغ ۷۰۰هزاردلار چکش خورد تا به این ترتیب نام احصایی - به فاصله یک هفته از حراج بربار کریستیز دوبی- دوباره در صدر اخبار هنری منطقه قرار گیرد. «عشق»، یک تابلوی شش لته و جدید رنگی از احصایی است که در سال ۲۰۱۱ اجرا شده و کارشناسان برآورد ۳۰۰ تا ۵۰۰هزاردلار را برای آن تعیین کرده بودند. این اثر ۴۳۷هزاردلار چکش خورد. دیگر اثر این هنرمند با عنوان «الله» از مجموعه «ذکر تصویری الله» ۲۰۰ تا ۳۰۰هزار دلار قیمت‌گذاری شده بود که ۲۰۰هزار دلار چکش خورد. احصایی این تابلوی دو لته را در سال ۲۰۰۸ اجرا کرده است. این هنرمند هر دو اثر را با رویکردی مینی‌مالیستی اجرا کرده که در نوع خود حایز اهمیت است. غیر از احصایی، چند هنرمند دیگر ایرانی از جمله فرهاد مشیری، منیر فرمانفرمایان، هدیه شفیعی، نصرالله افجه‌ای، جمشید بایرامی و رکنی حائری‌زاده شرکت داشتند که آثارشان به ترتیب به مبالغ ۱۹۷، ۱۱۲، ۴۲، ۸۷، ۹ و ۱۷هزاردلار فروخته شد. آنچه به اهمیت این حراج افزود، مشارکت شماری از هنرمندان برجسته جهان از جمله دیمن هرست، آی وی وی، دونالد جاد و مونا حاتوم بود. اثر بدون عنوان هرست که جزو ۱۰ هنرمند پرفروش جهان بوده، با برآورد ۴۰۰ تا ۶۰۰هزاردلار به مبلغ ۴۸۵هزاردلار فروش رفت. این چیدمان، ویترین یک داروخانه متشکل از شیشه، MDF رنگ شده، پلاستیک و آلومینیوم بود که در سال ۱۹۹۲ اجرا شده. از نکات عجیب این حراج آنکه با وجود فروش کلی ۱۵میلیون‌دلاری آثار، چیدمانی از آی‌وی وی هنرمند مطرح چینی با برآورد ۵۵۰ تا ۷۵۰هزاردلار به فروش نرفت. رکورددار این حراج دونالد جاد آمریکایی (۱۹۹۴-۱۹۲۸) بود که به عنوان یکی از مهم‌ترین هنرمندان قرن ۲۰، شناخته می‌شود. اثر بدون عنوان این هنرمند به مبلغ ۳/۵میلیون دلار به فروش رفت؛ در حالی که ۲/۵ تا ۳/۵میلیون دلار برآورد قیمت شده بود. این هنرمند در دهه ۶۰ میلادی به عنوان یکی از پیشگامان هنر مینی‌مال شناخته می‌شود. در این حراج چیدمانی از مونا حاتوم هم با برآورد ۱۰۰ تا ۱۵۰هزار دلار به مبلغ ۱۰۶هزار دلار (پایین‌تر از فرهاد مشیری و منیر فرمانفرمایان) چکش خورد. لینا لازار، رییس حراج و کارشناس هنر معاصر در موسسه ساتبیز، درباره این حراج گفت: «همگی ما از نتایج به دست‌آمده در حراج دوشنبه شب هیجان‌زده شدیم. رکورد ۹ هنرمند در این حراج ارتقا یافت و خریداران متعددی از منطقه خصوصا از دوبی و جده ما را غافلگیر کردند.» لازار همچنین درمورد فروش موفق آثار احصایی افزود: «ما در این حراج، مجموعه‌ای قابل‌توجه و مهم از آثار محمد احصایی هنرمند تاثیرگذار ایرانی ارایه دادیم که در نوع خود حایز اهمیت بود. احصایی با سبک منحصر به فرد خود که در تابلوی «عشق» به خوبی محسوس است؛ تکنیک‌های کالیگرافی سنتی را با مهارت تمام با گرافیک مدرن در هم می‌آمیزد.» همچنین رابین وودهد، رییس بخش بین‌المللی موسسه ساتبیز با موفق خواندن این حراج گفت: «حراج دوحه برای یک‌بار دیگر جایگاه هنر معاصر (Contemporary Art) را در منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا تثبیت کرد.» محمد احصایی که اخیرا در حراج کریستیز به فروش یکصدهزار دلاری دست یافته بود، دو سال پیش هم در حراج هنر اسلامی در دوحه فروش نیم‌میلیون دلاری را کسب کرد؛ هر چند به اعتقاد کارشناسان هنر، حضور او و چند هنرمند دیگر ایرانی در حراجی که منحصر به هنر معاصر بوده، از اهمیت خاصی برخوردار است. احصایی این روزها در کنار فعالیت در زمینه نقاشیخط، درصدد دست یافتن به آرزوی دیرینه‌اش مبنی بر به پایان بردن کتابت قرآن به خط محقق است. این هنرمند ۷۱ساله قرار است سپتامبر امسال (شهریور) در نمایشگاه بزرگ هنرمندان پیشکسوت ایران در انجمن آسیایی نیویورک شرکت کند.

هفت جهان

«کن» ۲۰۱۳ را ستارگان داوری می‌کنند

شرق: برگزارکنندگان جشنواره بین‌المللی فیلم کن در دوره شصت‌وششم تصمیم گرفته‌اند که این دوره از جشنواره مهم سینمایی بیشتر به چشم بیاید. بعد از انتخاب «استیون اسپیلبرگ» به عنوان رییس هیات داوران از چهره‌های شناخته‌شده دیگری در سینمای جهان نیز برای هیات داوران این دوره دعوت شده است که در میان آنها نام نیکول کیدمن، آنگ لی و کریستوفر والتز به چشم می‌خورد. با آغاز شمارش معکوس برای آغاز مهم‌ترین رویداد سینمایی جهان اعضای هیات داوران این دوره در بخش رقابتی برای اعطای نخل طلا اعلام شدند. نکته قابل‌توجه در این هیات داوران حضور پررنگ شاخص‌ترین هنرمندان آسیایی در میان اعضای هیات داوران است. مهم‌ترین چهره بعد از اسپیلبرگ «آنگ‌لی»، کارگردان سرشناس چینی است که دو بار در سال‌های ۱۹۹۷ و ۲۰۰۹ در بخش رقابتی کن حضور داشته است. «تائومی کاواسه»، کارگردان معروف ژاپنی دیگر چهره شناخته‌شده در هیات داوران کن خواهد بود. وی در سال ۲۰۱۱ نامزد نخل طلا بود و در سال ۲۰۰۷ جایزه بزرگ جشنواره کن را گرفت. اما حضور نیکول کیدمن بازیگر استرالیایی‌تبار هالیوود در جمع داوران این دوره از کن یکی از شگفتی‌های آن است. کیدمن که در کنار کریستوفر والتز که امسال جایزه اسکار بهترین بازیگر نقش مکمل را برای فیلم جانگو آزاد شده گرفته بود برای داوری کن انتخاب شدند. «کریستین مونگیو»، کارگردان معروف رومانیایی در سال ۲۰۰۷ و ۲۰۱۲ موفق به دریافت دو جایزه نخل طلای کن شد. «لین رامزی»، از معروف‌ترین فیلمنامه‌نویسان هالیوود دیگر داور کن است. «دانیل آتوتوی»، بازیگر و کارگردان فرانسوی که در سال ۱۹۹۶ جایزه بهترین بازیگر مرد را از کن گرفت به همراه «ویدای بالان»، بازیگر سرشناس هندی ترکیب هیات داوران بخش رقابتی کن را تشکیل می‌دهند. شصت‌وششمین جشنواره فیلم کن درحالی روز ۱۶می کلید خواهد خورد که امسال اصغر فرهادی با فیلم «گذشته» برای دریافت نخل طلا رقابت خواهد کرد و جزو دو بخت اول نخل طلای کن است.

خبر روز

نمایش آب مرکب‌های پری‌یوش گنجی

شرق: پری‌یوش گنجی تازه‌ترین آثار خود را با تکنیک آب‌مرکب روی بوم که تا به حال به نمایش درنیامده‌اند، در گالری «زیرزمین دستان» روی دیوار می‌برد. او در این نمایشگاه که «آب، باد، برگ» نام دارد، به سراغ طبیعت رفته و به گفته خودش شیدایی خود را به این موضوع، در این تابلوها نشان داده است. او در مدت شش ماهی که در ژاپن اقامت داشته، نقاشی با آب مرکب را به صورت جدی از سرگرفته و آثاری را با این تکنیک خلق کرده است که همگی متعلق به یکسال اخیر هستند و تا به حال به نمایش عمومی درنیامده‌اند. گنجی دوره‌های مختلفی مانند پرتره، منظره، طبیعت بی‌جان، درخت، گل، زن، انسان بدون چهره، پنجره، آبسترها، آب مرکب، آبی و قرمز را در این سال‌ها تجربه کرده است. همچنین از سال ۸۲ به طبیعت بی‌جان روی آورد. این نقاش در مقدمه‌ای که برای نمایشگاهش نوشته، عنوان کرده است: «تاکنون/از چارچوب پنجره‌ای که/آسمان ابرآلود وهم انگیز/ و زمین سالخورده پررمز و راز را/ قابی قدیم می‌گرفت/ در لایه‌های ژرف/نظاره‌گر اسرار پنهان/اکنون اما/دل رها/ در شیدایی طبیعت/آب/باد/برگ»

نمایشگاه آثار پری‌یوش گنجی از ۶ تا ۲۲ اردیبهشت در زیرزمین دستان واقع در خیابان فرشته، خیابان بیدار، شماره ۶ برگزار می‌شود.

عکس روز

طی مراسمی صمیمانه در روز سوم اردیبهشت ۹۲ و با حضور کمال گلستانی، مدیرعامل «یوروپن» و طراح قلم کلکسیونی مشاهیر، قلم مزین به تصویر عزت‌الله انتظامی، آقای بازیگر سینمای ایران از سوی وی به محمدحسن پزشک، مدیر موزه سینما برای نگهداری در کنار دیگر هدایا و سپاسنامه‌ها و جوایز این هنرمند اهدا شد.

قاب جادو

رادیو، رسانه فراموش‌شده

فرزانه ابراهیم‌زاده

● پدربزرگم می‌گفت درست سال ۱۳۱۹ بود. یک‌سال قبل از حمله متفقین به ایران که ظهر یک روز نیمه‌های بهار از رادیو نفتی آن قهوه‌خانه کوچک وسط خیابان لاله‌زار که هنوز رونقی داشت، برای اولین‌بار صدایی از آن جعبه چوبی شنیدیم که می‌گفت: «اینجا ایران، صدای ما را از تهران می‌شنوید.» این نخستین باری بود که در حدود ۳۰ سالی که رادیو اختراع شده بود، صدایش از تهران شنیده می‌شد؛ آن روز حتما چهارم اردیبهشت ۷۳ سال پیش بود؛ روزی که بالاخره ایستگاه بی‌سیم قصر قاجار - که هنوز به زندان مخوف شهربانی رضاخانی نپیوسته بود - به راه افتاد و رادیوایران کارش را آغاز کرد. راستش این حرف‌ها به دلیل ارزش رسانه رادیو و تاریخچه آنها نیست. دیروز رادیو ۷۳ساله شد؛ ۷۳سالگی‌ای که دوران پختگی رسانه است. به همین مناسبت خواستیم یادی کنیم از بزرگان و خاطرات رادیویی‌ها، از آن همه نام بزرگی که روزی در رادیو شنیده بودیم. هیچ‌کس قبول نکرد که از رسانه‌ای که روزی یکی از اعضای خانه مردم بوده، بگوید. رادیو که روزگاری با حضور بزرگانی چون یوسف صدیق‌اعلم، حسینعلی مستعان، دکتر سعید نفیسی، ادیب‌خوانساری، ملک‌الشعرای بهار، نصرت‌الله محتشم، کریم فکور، حسینعلی راشد، حسن کسایی، غلامحسین بنان، روح‌الله خالقی، علینقی‌خان وزیری و با حضور کسانی چون منوچهر نوذری، ژاله علو، اکبر منانی، منوچهر آذری، مرتضی احمدی، آذر دانش، فرهنگ مهرپرور به روزهای طلایی خود رسید، این روزها مانند آدم‌هایش فراموش شده است و مسوولان آن در لابه‌لای برنامه‌های رنگارنگ خود نام‌های بزرگ را از یاد برده‌اند.

گزارش روز

معرفی برگزیدگان دوسالانه کتاب معماری و شهرسازی

● **شرق:** دومین جشنواره دوسالانه جایزه کتاب معماری و شهرسازی دکتر منوچهر مزینی چهارم اردیبهشت ۱۳۹۲ همزمان با روز جهانی کتاب (۲۴ آوریل) در تهران باغ موزه قصر برگزار شد. تندیس قلم زرین این جایزه به کامبیز نوایی و کامبیز حاجی‌قاسمی برای نوشتن کتاب «خشت و خیال» و تندیس قلم سیمین به محمدرضا سلطان‌دوست، مهناز محمودی و محمدرضا شاملو رسید. در بخش لوح کتاب برتر محمود گلابچی، جهانشاه پاکزاد، حمیده بزرگ، شاهین ایلیکا، محسن وفامیر، اسکندر مختاری، سیدموسی دیباج، سیدمحسن حبیبی، آبتین گلکار و حسین سلطان‌زاده به عنوان برگزیده شناخته شدند. لوح افتخار هم به اسماعیل آزادی، عاطفه عیسی نظر فومنی، غلامرضا لطیفی، محمدرضا بمانیان، سیدمناف هاشمی، شهرام جلیلیان، سیدمنصور سجادی، کاظم ملازاده، حمید راسخی، پیروز حناچی، انوشه پیربادیان و سیدعلی حسینی‌پور رسید. لوح ویژه نیز به گیتی اعتماد، محمد مهدی محمودی، غلامرضا پاسبان حضرت، حسین ذبیحی، محمدرضا پورجعفر، فاطمه ظفرنژاد، مهندس ملک طباطبایی، علیرضا بندرآزاد، علیرضاخیابانیان، ایرج شهروز و مریم قاسمی اهدا شد. در بخش ناشران برگزیده دفتر پژوهش‌های فرهنگی، انتشارات طحان، نشر هنر معماری قرن، انتشارات بنیاد مسکن، انتشارات آرمانشهر، انتشارات یزدا و انتشارات کریمخان زند به عنوان برگزیده معرفی شدند.

م/الف ۳۵۳

نوبت اول

شرکت ملی نفت ایران

شرکت پشتیبانی ساخت و تهیه کالای نفت تهران

فراخوان مناقصه دو مرحله‌ای

شرکت پشتیبانی ساخت و تهیه کالای نفت تهران در نظر دارد نسبت به قطعات ULTRASONIC CEMENT ANALYZER مورد نیاز جهت استفاده در صنعت نفت از طریق مناقصه عمومی دو مرحله ای اقدام نماید. بدینوسیله از شرکتهایی که سابقه و توانایی ارائه پیشنهاد را دارند جهت شرکت در این مناقصه با توجه به شرایط ذیل دعوت بعمل می‌آید.

۱- شماره مناقصه: UCA.91-248

۲- موضوع مناقصه: خرید قطعات ULTRASONIC CEMENT ANALYZER

۳- مبلغ و نوع تضمین شرکت در مناقصه: ۴۱/۶۸۲/۰۰۰ریال ضمانتنامه بانکی معتبر و قابل تمدید

۴- آخرین مهلت دریافت اسناد مناقصه: ۱۵ روز پس از انتشار آگهی دوم

مناقصه گران می توانند جهت دریافت اسناد مناقصه صبح از ساعت ۹ الی ۱۲ و بعدازظهر از ساعت ۱۴ الی ۱۵/۳۰ به آدرس تهران- خیابان سپهبد قرنی نبش خیابان شهید کلانتری شماره ۲۲۶ طبقه ۶ اطاق ۶۱۱ خرید خارجی- گروه G مراجعه نمایند.

۵- مهلت ارائه پیشنهاد: ۳۰روز پس از آخرین مهلت دریافت اسناد

۶- زمان گشایش پیشنهادات فنی: یک هفته پس از آخرین مهلت ارائه پیشنهاد

۷- مدت اعتبار پیشنهادات مالی: پیشنهادات مالی ارائه شده می بایست بمدت ۹۰ روز از تاریخ سررسید مناقصه معتبر باشند.

۸- برنده مناقصه می بایست ضمانتنامه حسن انجام کار معادل ۵ درصد مبلغ قرارداد را ارائه نماید.

۹- هزینه چاپ آگهی بعهده برنده مناقصه می باشد.

محل ارسال پیشنهادات: تهران - خیابان سپهبد قرنی - نبش خیابان شهید کلانتری شماره ۲۲۶ طبقه یازدهم- دفتر گشایش پیشنهادات(از طریق پست سفارشی).

جهت کسب اطلاعات بیشتر تلفن ۸۲۰۱۵۲۹۵/۸۲۰۱۵۲۹۲ آماده پاسخگویی میباشد.

روابط عمومی شرکت پشتیبانی ساخت و تهیه کالای نفت تهران